

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9326 van 10 januari 2013
in de zaak A. 207.253/XIV-34.699**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pierre Robert
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 E. Smitsstraat 28-30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 december 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 90.674 van 29 oktober 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 december 2012 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat wat de nieuwe elementen
betreft, de verzoekster haar standpunt uitvoerig schriftelijk heeft uiteengezet en zij ter
terechtzing voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vertegenwoordigd was door
haar raadsman die ter zake de nodige toelichting kon verschaffen. De verzoekster

verduidelijkt op geen enkele wijze welke elementen zij nog had willen of kunnen aanvoeren middels een persoonlijk gehoor voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zij toont dan ook geen schending aan van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

In tegenstelling tot wat de verzoekster in haar tweede middel aanvoert, blijkt uit punt 2.2.10.2 van het bestreden arrest genoegzaam dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk rekening heeft gehouden met de door haar aangebrachte informatie en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er zich wel degelijk van bewust is dat er zich nog veel problemen voordoen, maar besluit dat hieruit niet blijkt dat de Azerbeidjaanse autoriteiten onwillig of niet bij machte zouden zijn om haar hulp en bescherming te bieden. In de mate dat de verzoekster deze feitelijke beoordeling betwist, raakt haar uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Wat het tweede onderdeel van het tweede middel betreft, kan worden verwezen naar de behandeling van het eerste middel. Ook nu verduidelijkt de verzoekster op geen enkele wijze welke essentiële elementen zouden ontbreken. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De uiteenzetting die de verzoekster in haar derde middel geeft, raakt eveneens de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien januari tweeduizend dertien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams